

Erasmus+ 2014/15 I. félév Poznan, Lengyelország

Készítette: Vidu Anita

Bevezetés

Hol is kezdek el élményeimnek felsorolását, a félévemnek a beszámolását? Annyi rengeteg élmény és emlék, amelyeknek se füle - se farka nincsen. De igen, kezdjük azért mégis a legelején.

2014 májusában úgy döntöttem, hogy élek az Erasmus+ program által felkínált lehetőséggel, és a következő szemeszteremet külföldön töltöm. Miért is ne? - gondoltam, így beadtam a jelentkezésem, majd pár hetet a válaszra várva örömmel fogadtam, hogy a jelentkezésem sikeres volt, irány Lengyelország!

Miért a lengyelek?

Az első kérdése mindenkinek az, hogy miért pont Lengyelország? Ezt hallva mindig elnevettem magam, hiszen sosem volt egészen kiforrott véleményem erről. Nos, azért Lengyelország, mert országaink barátságban állnak, biztos ti is ismeritek a „Lengyel-magyar két jó barát, együtt harcol, s issza borát/ Polak, Wegier, dwa bratanki, i do szabli, i do szklanki.” Ezzel be is fejeztem az ok kifejtését, miért ezt a népet választottam. Tudnék füllenteni, hiszen vannak olyan dolgok, amire ott jöttem rá és szerencsésnek bizonyultak. Például, hogy nagyon olcsó ország. Fizetőeszközük a zloty, egy zloty kb. 70-80 forintnak megfelelő. Viszont ami remek és ennél jobb nem is lehetett volna, hogy minden ugyanannyiba kerül kint, legyen az szupermarket, étterem, szórakozás, és tényleg bármi. Az élet ott jobb-ugyanannyi pénzért.

Az egyetemről

Szót ejtek az iskoláról is. Poznanban az Adam Mickiewicz University intézményébe kaptam ösztöndíjat. Bár a jelentkezésnél irodalom szak van bejelölve, ez senkit ne retentsen vissza, én, mint itthon szociálpedagógiát hallgató, ott kint is olyan tárgyakat hallgattam. Mi állíthattuk össze az órarendünket, jelentkezhattunk tárgyainkra, sőt még egy hét próbaidőt is kaptunk, mialatt szabadon látogathattuk azokat az órákat, amelyek kicsit is megmozgatták fantáziánkat. Majd a „próbahét” leteltével le kellett adnod egy listát a választott tárgyaiddal kapcsolatban, és megkezdődhetett igazán a szorgalmi időszak. Ami szerintem egy nagyon jó kezdeményezés, hogy jelentkezhetsz lengyel nyelv tanulására. Bevallom őszintén, elég nagyravágyó voltam, ha már ingyenes (magyar szokás szerint), akkor mért ne vegyem fel a legintenzívebb kurzust, amit ajánlanak? Így nekem 10 órám volt egy héten lengyel nyelvből, és megmondom az őszintét, nem sokat fejlődtem. Tudni kell a nyelvről, hogy nem csak a hangzása tűnik nehézkesnek és nyelvtörőnek, hanem bizony a nyelvtana is pont olyan. 5 hónap alatt nem mondhatni, hogy sokat sikerült elsajátítanom, de ami nagyon jó volt, hogy legalább a boltban, állomásokon megértettem magamat.

Boldogulás a nyelvvel

Ha már nyelvtanulás, akkor beszélgetés is, nemde? A lengyelek nagyon jól tudnak angolul, de csak a fiatalabb generáció... A 40 éves korosztálytól már kevésbé, sőt inkább egyáltalán, ami sokszor nehéz helyzetbe hozhat. Sokat kirándultunk, így a vasútállomásra is sűrűn jártunk jegyet venni, minden alkalommal már idegesen mentem, gondolkozva, hogy „na vajon, ma mennyi idő alatt és hogy fogom megoldani a jegyem vásárlását...”. Mindig köszöntem és átnyújtottam a lapot, amire minden információ rá volt írva, még a járatnak a száma is. Azonban így is felmerült mindig valami bonyodalom, és külső szemmel csak egy kétségbeesett lányt lehetett látni, akivel üvölt a pénztáros hölgy, mert azt hiszi, ha hangosabban beszél, akkor már értem a lengyel nyelvet... Idővel, a nyelv elsajátításával ez a

probléma megoldódott, de lehet az játszott közre, hogy rájöttem, online is lehet jegyet venni...

Poznan földrajzilag

Poznant azért (is) tudom ajánlani, mert földrajzilag remek helyen kerül el. Lengyelország közép-nyugati részén található. Berlin és Varsó 3 órára, Gdansk 4 órára, és a turisztikailag legtöbbet látogatott Krakkó is csak 5 órára van. Távolságok tehát nincsenek, az utakat pedig nagyon olcsón le lehet bonyolítani. Kedvezőek a repülőutak is, Oslóba például 10 ezer forintnak megfelelő összegért ki lehetett volna jutnom, csak azt sose felejtse el, milyen drága egy ország! Így passzoltam.

Poznan élete

Ez egy kicsivel több, mint félmillió város, magyar viszonylatban nézve nagyvárosnak mondható. Milyen látványosságok és érdekességek találhatók arra fele? Annyira nem sok, nem egy igazi turisztikai központ. A főterén megtalálhatók a híres-neves színes épületek, az ezekből szerteágazó utcákban pedig szórakozóhelyek, éttermek, bárók és kocsmák tömkelege. A város pedig nagyon is él- nem csak nappal, hanem éjszaka is, a hét minden napján. Ez az, ami nekem nagyon tetszett. Éjjel- nappal nincsenek, azonban van a „Zabka” nevű bolt, ahol este 11-ig tudsz venni bármit. Voltunk élményfürdőben is, állatkertben, történelmi parkokban, temetőben, sőt a nagyobb buszmegálló mellett bármikor fillérekért tudtál bérelni biciklit, ha ahhoz volt kedved, hogy körbe tekerd a várost. Rengeteg pláza van, mikor elmentem, akkor kezdtek el építeni a legújabbat, hogy ezzel együtt már ötre rúgjon a számuk.

Az orientációs hét

A most következő bekezdés nem csak Poznanra igaz, hanem minden városra és egyetemre, ahová Erasmusszal mész ki: az egyetem az első hetekben szervez egy úgynevezett 'orientációs hetet', amin, javaslatként mondanám, hogy kötelező a részvétel! Ezen a héten a mindennapos esti bulikon kívül városnéző és csapatépítő programok is vannak, ez az a 7 nap, ahol először találkozol a többiekkel, amikor először tudsz barátokat szerezni. Ez az egy hét azt kell, hogy mondjam, kihát az egész erasmusos tartózkodásodra, akiket akkor megismertél, nagy valószínűséggel lesz a társaságod, a barátaid a következő hónapokban. Így tettem én is, egész héten ott voltam, próbáltam a lehető legtöbb programban részt venni, így lettem jóba franciákkal, belgákkal, törökkel, hollanddal, némettel, akikkel az ott létem alatt később folyamatosan együtt lógtam.

Szállás

Szállásként egy kollégiumi szobát kaptam, az egyetemtől 2 villamosmegállónyira. Tény, hogy nem voltunk a városközpontban, de a közlekedésnek köszönhetően bármikor könnyen be és haza is juthattunk. A kollégium neve „Zbyszko” volt, vele szemben pedig egy másik, a „Jagienka” helyezkedett el, őket testvérkollégiumként emlegetik. Nagy szerencsém volt mind a kollégiummal, mind a szobatársammal kapcsolatban. A negyedik emeleten laktam, lift közlekedett az épületben. A szobában két ágy, három asztal volt, és rendelkezünk egy fürdőszobával is. Egyedül a konyhán osztoztunk a folyosó többi lakásával. Szobatársam egy velem egyidős német lány volt, akivel már az első pillanatban megtaláltuk a közös hangot, nagyon jól tudott angolul, mindig sokat beszélgettünk, nevettünk és sírtunk is együtt, ha kellett. Rengeteget főztem az ott tartózkodásom alatt, nyugodtan mondhatom, hogy ott tanultam meg, mert a szükség rávitt. Ami nagyon hiányzott, az a mikró, sajnos a kollégiumban ilyen nem volt (de legalább hátralevő életemben nagyon fogom becsülni a mikró puszta létét is!). A szoba elég nagy volt ahhoz, hogy áthívjuk a barátainkat is, sokszor szerveztünk ott programokat.

Időjárás

Egy két szót ejtenék a lengyelországi időjárásról: mindig okoz meglepetéseket! A leglehetőlenebb dolgok történhetnek, de ezen nem kell meglepődni, csak hozzá kell szokni. Ugye azt gondolnád, hogyha Lengyelországba mész, akkor fel kell készülni, mert szinte

„oroszos tél” lesz? Nem. Felesleges, olyan, mint itthon, ha nem melegebb. Egy kezemen meg tudom számolni, hogy hányszor esett a hó. De miután hazajöttem, március 31-én már szakadt a hó. Nap nem sűrűn süt, kicsit szomorkás, ráadásul ezzel együtt korábban is megy le a nap, mint itthon. Ez most nem elrettentés, csupán ismerd az igazságot.

Szervezett programok

Volt az egyetemnek egy erasmusos csapata, akik folyamatosan programokat szerveztek nekünk, kvízeket, városnézéseket stb. Egy ilyen program keretében látogattam el Krakkóba, négy másik barátommal egyetemben. Egy Erasmus által szervezett túra teljesen más, mintha kis körben, magatok tervezitek, persze, nehéz is mindenki igényeinek megfelelni. Ha egy ilyen szervezéssel mész, számíts arra, hogy rengeteget fogsz bulizni és sok lesz a szabad időd. Én személy szerint jobban szerettem azokat a kirándulásokat, amit saját magunk, csak 5-10-ünk szervezett.

Konklúzió

Azt kell, hogy mondjam, életem egyik legjobb időszaka volt. Így belevágni az ismeretlenbe, az egyik legjobb dolog, ha szeretnél felfedezni egy másik világot és persze önmagad. Ne félj az ismeretlentől: ha félsz és kétségeid vannak, gondolj arra, hogy a negatív tapasztalat is tapasztalat. De mégis, légy vakmerő, vállald be az Erasmust: nem fogod megbánni!

